

CASES ■ REHABILITACIÓ

A EL PEDRÓ DE PALS

Identitat rural

En la transformació destaquen els sostres originals, diferents voltes, cobertes inclinades amb bigues de fusta i rajoles de fang

Marta Rodríguez Bosch

Pals és des de fa ja temps el poble icònic dels antics nuclis medievals de la comarca de l'Empordà. Aquest habitatge es troba a El Pedró, que és com es denomina la zona més antiga de la població. Molt proper a la Torre dels Hores, una construcció defensiva romànica dels segles XI i XII, que vista des de la terrassa imposa la seva presència. La casa, amb data d'edificació de l'any 1889, té l'entrada just sota un dels típics arcs del centre històric, que la sumeix en aquest ambient curosament pintoresc que caracteritza Pals.

L'habitatge, amb 211 m² més 40 m² de terrassa, ha estat recentment rehabilitat per l'arquitecta Glòria Duran. "Els criteris que s'han seguit -explica- es basen fonamentalment en el respecte per l'estructura existent, la potenciació i valoració de la llum natural, la interrelació entre els espais exteriors i interiors i el treball amb els materials naturals i el que representen: la solidesa de la pedra, la calidesa de la fusta, la ductilitat del ferro..."

Per aconseguir conduir la llum natural a totes les zones de l'habitatge, Duran va projectar l'obertura d'un nou pati, que limita amb totes les estances del fons. Va ser una de les intervencions principals, a més de con-

dicionar tèrmicament l'habitatge per complet. Però sobretot en la intervenció es fa visible la voluntat de l'arquitecta de ressaltar els elements constructius originals.

La volta de la planta baixa amb les filades de maó d'argila i arc carpanell, que antany va ser quadra, ara és un espai singular habitable. L'estructura arquejada

ensostra un dels dormitoris. A la primera planta, un altra volta, aquesta amb quatre arcs apuntats, tota pintada de blanc emmarca la sala d'estar. Al costat, s'hi troben la cuina i el menjador amb sortida a la terrassa. L'espai exterior, amb esplèndides vistes del pla de l'Empordà i al mar Mediterrani al lluny, queda situat sobre el pont

del carrer. Un altre detall que procura singularitat al conjunt de l'habitatge.

PAVIMENTS NOUS I VELS

Els sostres apareixen avui com una dels màxims senyals d'identitat de les cases rurals. En el projecte també s'han mantingut tal com eren les cobertes inclinades

de bigues de fusta i peces de terracota. Com succeeix a l'última planta, on gaudeix d'una certa independència el dormitori principal, i que habitualment s'emprava com a assecador i rebost. Destaca en aquesta estada l'antic sòl de rajoles de tova restaurat.

A la planta baixa i a la primera, l'estat deteriorat dels paviments va determinar que s'optés per col·lo-

■ **La casa té una superfície de 211 m² més 40 m² de terrassa**

car nous revestiments. En els dormitoris inferiors, un paviment continu de microciment i a la sala estar, un parquet de fusta de doussier.

PEDRA I BLANC

La posició de la caixa d'escala ha marcat la distribució de les tres plantes del l'habitatge. A la superior, a un costat, queda la zona de dormir pròpiament dita, delimitada per un escriptori que a més fa de barana d'escala. A l'altre costat, s'han disposat el vestidor i el bany.

La pedra és el material protagonista de tots els murs de la casa de l'Empordà. S'ha repicat i sanejat tant a l'interior com a les façanes de l'exterior. Com a contrast amb la rugosa i irregular maçoneria, l'arquitecta Glòria Duran ha optat per crear superfícies blanques i llises en el disseny dels nous elements: Des de la impol·luta planxa de ferro esmaltada de l'escriptori, fins al rentamans realitzat amb corian, o els armaris de fusta lacada del vestidor.

Tres nivells.

Dormitori principal a la planta superior. Dormitori sota la bòvila a la planta baixa. Sala al nivell entremig

